

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0047 van 20 april 2011
in de zaak 2010/0345/SA/3/03221

In zake: de **gemeente MALLE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Luk JANSSENS
kantoor houdende te 2390 Malle, Jan van Renesselaan 10
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Hugo SEBREGHTS en Floris SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 4 februari 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle van 9 november 2010 gedeeltelijk ingewilligd. De verwerende partij heeft aan de tussenkomen partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleend tot het regulariseren van een buitenpiste en een mestvaalt, het bouwen van een rijhal met stallen en carport, het slopen van een bestaande stalling en het aanleggen van een erfverharding.

Het betreft percelen gelegen te Malle, [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft in het kader van de procedure ten gronde geen wederantwoordnota of toelichtende nota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 april 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hugo SEBREGHTS die verschijnt voor de tussenkomenende partij, is gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De bvba [REDACTED] vraagt met een op 3 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 juni 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 10 juni 2009 dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een mestvaalt en een buitenpiste voor het africhten van paarden; nieuwbouw van een opleidings- en africhtingsloods met bijhorende stallen, inclusief bijhorende erfverharding”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 juni 2009 tot en met 15 juli 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Antwerpen brengt op 10 juli 2009 een ongunstig advies uit, wat betreft de bouw van een grote paardenstal met grote overdekte rijpiste en een gunstig advies, wat betreft de regularisatie van de mestvaalt en de buitenpiste en de sloop van een deel een paardenstal en de aanleg van een verharding aldaar.

Op 28 september 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle een gunstig preadvies voor wat het aanleggen van een buitenpiste (regularisatie), het slopen van een bestaande stalling en het aanleggen van een erfverharding betreft en een ongunstig preadvies voor wat het oprichten van een mestvaalt (regularisatie) en het bouwen van een rijhal met stallen en carport betreft.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 23 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies voor het bouwen van een rijhal met stallen en carport, de regularisatie van de buitenpiste, het slopen van de bestaande paardenstal en het aanleggen van een erfverharding, en een ongunstig advies voor de regularisatie van de mestvaalt.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle verleent op 9 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning met voorwaarden aan de tussenkommende partij voor het bouwen van een rijhal met stallen en carport, de regularisatie van de buitenpiste, het slopen van de bestaande paardenstal en het aanleggen van een erfverharding en weigert de stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de mestvaalt.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 10 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de partijen te hebben gehoord op 2 februari 2010, beslist de verwerende partij op 4 februari 2010 om het beroep in te willigen en een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de voorgebrachte plannen.

Dit is de bestreden beslissing.

Met een arrest van 16 februari 2011 (nr. S/2011/0009) verklaarde de Raad de vordering tot schorsing van de verzoekende partij onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad stelt vast dat uit het door de verwerende partij ingediende dossier, dat om de hierna vermelde reden, en ondanks de uitdrukkelijke bepalingen van artikel 4.8.20, §1 VCRO, veeleer als een subjectieve, en derhalve willekeurige selectie van stukken uit het administratief dossier moet aangemerkt worden, niet kan afgeleid worden wanneer de bestreden beslissing aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle werd betekend.

Uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken blijkt evenwel dat de verwerende partij met een op 11 maart 2010 gedateerde zendingsbrief, die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle kennelijk op 12 maart 2010 werd ontvangen, de bestreden

beslissing aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle heeft bezorgd. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 10 april 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Vooraf

In haar verzoekschrift tot tussenkomst roept de tussenkomende partij volgende exceptie in:

“ ...

20. *De gemeente laat na een rechtens vereist belang aan te tonen in onderhavige procedure. Nochtans wordt een belang niet vermoed en komt het aan de verzoekende partij toe om het bestaan van het belang aan te tonen dat het openbaar belang raakt en gedurende heel de procedure dient te blijven bestaan. Het belang fungeert immers als één van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en raakt de openbare orde. De gemeente dient bijgevolg blij te geven van een rechtens vereist belang. Enerzijds houdt dit in dat een eventuele vernietiging of schorsing van de bestreden beslissing haar enig voordeel moet leveren.*

21. *In casu wordt door de gemeente met geen woord gerept over deze vereiste of de wijze waarop zij daaraan zou voldoen. Het verzoekschrift is om die reden reeds **onontvankelijk**.*

22. *Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging werd ingediend door “de gemeente Malle, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen”. **De gemeente legt met haar stuk 3 wel een aanstellingsbesluit voor, doch hierin is op geen enkele wijze bepaald of in rechte moet worden opgetreden of wat de draagwijdte van de aanstelling zou zijn.***

23. *Art. 4.8.16, §1 VCRO somt de mogelijke belmanghebbende partijen op die beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kunnen instellen. Verzoekende partij vermeld in haar verzoekschrift op geen enkele wijze op welke bepaling zij zich beroept om het beroep in te stellen. Het is dus volstrekt onduidelijk of de gemeente zich beroept op art. 4.8.16, §1, 2°, dan wel 3° VCRO. Het belang van de gemeente wordt op geen enkele wijze geduid. Ook de beslissing tot in rechte treding ontbreekt duidelijk.*

“ ...”

In het kader van de behandeling van de vordering tot schorsing en mede in het licht van de vermelde exceptie stelt de Raad in zijn tussenarrest van 17 augustus 2010 (nr. S/2010/0049) het volgende vast:

“ ...

Ongeacht eventuele door de partijen ingeroepen excepties, dient de Raad ambtshalve na te gaan of het beroep op ontvankelijke wijze bij de Raad werd ingediend. De Raad dient echter vast te stellen dat op basis van de thans beschikbare gegevens de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep, en de gebeurlijke gegrondheid van de door de tussenkomende partij ingeroepen excepties, niet kan onderzocht worden. De verzoekende partij heeft bij haar verzoekschrift immers geen afschrift gevoegd van het besluit van het college van burgemeester en schepenen waarbij werd beslist om in rechte

op te treden middels het inleiden van een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging bij de Raad.

Er dient immers aangenomen te worden dat het besluit van 29 maart 2010 niet kennelijk zonder meer als een dergelijk besluit kan beschouwd worden aangezien, gelet op de inhoud ervan, enkel wordt beslist tot aanstelling van een raadsman. De verzoekende partij omschrijft in de inventaris van haar stukkenbundel het vermelde besluit overigens zelf uitdrukkelijk als de ‘aanstellingsbeslissing college van burgemeester en schepenen van 29 maart 2010’.

De Raad acht het om die reden noodzakelijk kennis te krijgen van het besluit van onbekende datum waarbij werd beslist om in rechte op te treden middels het inleiden van een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging bij de Raad en beveelt op grond van artikel 4.8.15 VCRO bijgevolg de neerlegging ervan.

De noodzaak om kennis te krijgen van de inhoud van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden voor de Raad blijkt des te nadrukkelijker gelet op de verklaring van de raadsman van de verzoekende partij die ter zitting, in antwoord op de ambtshalve vraag van de Raad, stelde dat de verzoekende partij, vertegenwoordigd door haar college, het beroep heeft ingediend, vermits de gemeente nadeel lijdt en dat zowel op grond van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO als van artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO.

De Raad is, gegeven de aldus ontstane onduidelijkheid, van oordeel dat het passend voorkomt dat de verzoekende partij over dit punt meer klaarheid verschaft. Om de rechten van alle partijen in het geding, evenals een goede rechtsbedeling te vrijwaren, is het bovendien aangewezen dat aan de partijen de mogelijkheid wordt geboden om tegenspraak te voeren over de door de Raad op de zitting van 14 juli 2010 ambtshalve gestelde vraag.

...

Naar aanleiding van vermeld tussenarrest brengt de verzoekende partij volgende toelichtende nota bij:

“... ”

2. Wat betreft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 29 maart 2010 wordt verwezen naar de hierbij gevoegde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 06 september waarin wordt geantwoord op deze eerste vraag.

... ”

In vermeld besluit van 6 september 2010 doet het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle het volgende gelden:

“... ”

Overwegende dat voornoemd besluit van ons college van 29 maart 2010 kan toegelicht en verduidelijkt worden:

Beslist

Artikel 1. – Onze beslissing van 29 maart 2010 met betrekking tot het bouwberoep ingesteld door de bvba Heerehof wordt als volgt verduidelijkt:

- met ons besluit van 29 maart 2010 werd kennis genomen van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen, waarbij het beroep van de bvba [REDACTED] werd ingewilligd, ingesteld tegen ons besluit van 09 november 2009 houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning aan de bvba [REDACTED],
- met ditzelfde besluit werd advocaat Luk Janssens aangesteld van ons bestuur om op te treden inzake het bouwberoep ingesteld door de bvba [REDACTED],
- de aanstelling van advocaat Luk Janssens is tussengekomen na het besluit van de deputatie en zijn aanstelling heeft dan ook geen betrekking op de procedure voor de deputatie, maar wel degelijk op het in te stellen beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zoals ook blijkt uit onze brief van 06 april 2010 waarmee aan advocaat Luk Janssens zijn opdracht werd meegedeeld. Ons besluit kan in geen andere zin worden begrepen.

In haar aanvullende nota stelt de tussenkomende partij vervolgens:

“ ...

1. Tussenkomende partij herhaalt wat ze heeft gesteld in haar verzoekschrift tot tussenkomst. Er is geen sprake van een beslissing tot in rechte treden. Het besluit van 29 maart 2010 beslist enkel tot het aanstellen van een raadsman, niet tot het in rechte treden, laat staan dat gepreciseerd zou zijn of men in rechte wil treden met een schorsingsprocedure, dan wel met een vernietigingsprocedure, dan wel met beide.

2. Het tussenarrest van de raad besloot terecht:

...

3. **Er wordt geen beslissing tot in rechte treding voorgelegd, zoals uitdrukkelijk door de Raad verzocht voor te leggen!** Men legt enkel een zogenaamde verduidelijkende beslissing voor, opgemaakt post factum, die het tegendeel zou moeten aantonen.

⇒ Die stelling en wijze van procederen is niet ernstig. Nergens staat te lezen in het oorspronkelijk besluit wat de opdracht van de gemeente was. Die opdracht kon evenzeer zijn de gemeente adviseren of het opportuun was, al dan niet beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ...

⇒ **Het besluit van 29 maart 2010, stelt enkel een raadsman aan met een ongekende opdracht, doch neemt geen beslissing tot in rechte treding, laat staan dat een rechtsgrond voor het besluit wordt aangegeven die uitsluitel zou kunnen geven voor de discussie die loopt.**

4. Het besluit van 29 maart 2010 (aanvullend stuk 2 van verzoekende partij) schendt m.a.w. duidelijk de formele motiveringsvereiste van de wet van 29 juli 1991 m.b.t. de formele motivering van de bestuurshandelingen. Een besluit dat kan gelezen worden in diverse richtingen is alleszins geen afdoende gemotiveerd besluit! In casu mag men zelfs in alle redelijkheid zover niet gaan dat het gelezen zou worden in een bepaalde – laat staan voor tussenkomende partij ongunstige – zin. Er wordt geenszins beslist tot in rechte treden zoals verzoekende partij – post factum ! - onterecht tracht voor te houden. **Evenmin wordt in dat besluit de precieze rechtsbasis aangegeven voor het besluit. Het is noch feitelijk, noch juridisch afdoende gemotiveerd en vitiëert meteen alle uitvoeringshandelingen die daarin steun vinden of zoeken.**

5. Aldus is het beroep van de gemeente Malle om deze redenen (gebrek aan beslissing tot in rechte treden van de gemeente) duidelijk niet ontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

In het hoger aangehaalde tussenarrest van 17 augustus 2010 stelde de Raad reeds vast dat het besluit van 29 maart 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij niet kennelijk zonder meer kon worden beschouwd als een beslissing om in rechte op te treden. De Raad kwam tot deze vaststelling op grond van de inhoud van vermeld besluit, waarin het college van burgemeester en schepenen weliswaar beslist tot de aanstelling van een raadsman doch hierbij niet aangeeft dat tegen de beslissing van 4 februari 2010 van de verwerende partij een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen dient ingeleid te worden, maar ook rekening houdend de omstandigheid dat de verzoekende partij het kwestieuze besluit van 29 maart 2010 in de inventaris van haar stukkenbundel zelf uitdrukkelijk omschrijft als 'aanstellingsbeslissing college van burgemeester en schepenen van 29 maart 2010'.

Het gebrek aan een besluit dat daadwerkelijk, zowel in feite als in rechte, kan beschouwd worden als een beslissing om in rechte op te treden, kan dan ook geenszins gecorrigeerd worden door het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 september 2010 waarnaar de verzoekende partij verwijst. Dit klemmt des te meer nu uit het besluit van 29 maart 2010 evenmin af te leiden valt of het college van burgemeester en schepenen zelf, op grond van de artikelen 4.7.12 en 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO en artikel 57, §2 Gemeentedecreet, dan wel als vertegenwoordiger van de verzoekende partij, op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet en artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, beroep bij de Raad wenste aan te tekenen.

Het argument, zoals vervat in het besluit van 6 september 2010, dat het besluit van 29 maart 2010 in geen andere zin kan begrepen worden dan als zijnde een beslissing om in rechte op te treden omdat het besluit van 29 maart 2010 is tussengekomen na de bestreden beslissing van 4 februari 2010 en omdat een raadsman wordt aangesteld 'inzake het bouwberoep ingesteld door de [REDACTED]', kan evenmin overtuigen. Dit laatste niet in het minst nu vastgesteld moet worden dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij zelf aangeeft dat het besluit van 29 maart 2010 nadere toelichting en verduidelijking behoeft.

In zoverre de verzoekende partij tot slot verwijst naar de brief van 6 april 2010, zoals ondertekend door de gemeentesecretaris en de burgemeester, waarmee zij haar raadsman in kennis stelt van het besluit van 29 maart 2010 en waarin betrokken raadsman wordt verzocht beroep aan te tekenen overeenkomstig artikel 4.8.16 VCRO, is de Raad van oordeel dat vermelde brief de eerder aangehaalde gebreken waarmee het besluit van 29 maart 2010 is aangetast, evenmin ongedaan kan maken.

Gegeven artikel 53 en 54, §1 Gemeentedecreet konden noch de ondertekenaars van de brief van 6 april 2010, noch de opsteller ervan, behoudens regularisatie door het college van burgemeester en schepenen binnen de in artikel 4.8.16, §2, 1° VCRO bedoelde termijn, de interpretatie en de draagwijdte aan het besluit van 29 maart 2009 geven, gelet op de specifieke inhoud van vermeld besluit, die ze er kennelijk eigenmachtig in de brief van 6 april 2010 aan hebben verleend.

De exceptie dient aangenomen te worden. De vordering tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 april 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER